

Katedra sociálních věd

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK OPONENTA NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

TÉMA: KULTURISTIKA JAKO ŽIVOTNÍ VÁŠEŇ

AUTOR: Tomáš POSPÍŠIL

VEDOUČÍ BP: PhDr. Lívía Šavelková, Ph.D.

OPONENT BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Tomáš Pospíšil si pro svou bakalářskou práci vybral téma ne tolik cizí jeho kolegům. Téma kulturistiky, wellness, sportu, image, životního stylu apod. se stále častěji stávají předmětem výzkumu studentů sociální antropologie KSV. Volba tématu tedy i v tomto případě zapadá do jednoho s velkých směrů současného bádání, obzvláště mezi studenty oboru.

Při čtení práce se dovtipíme, že asi i sám autor jedním z kulturistů je. Není to patrné jen na občas přílišném insiderovském úhlu pohledu na věc a občas snad až zbytečně podrobném popisu techniky kulturistiky (ať už se to týče cvičení či stravování), ale také na samotné struktuře práce. Stejně tak jako je život kulturisty striktně „nalajnován“ denním režimem, je i bakalářská práce příjemně překvapivou výjimkou co do vnitřní struktury a „poctivosti“. Po metodologickém úvodu se autor zabývá historií a vývojem kulturistiky a ve zbývajících osmi kapitolách se věnuje jednotlivým oblastem života kulturisty. Na první pohled množství kapitol překvapí, ale práce je koncipována perspektivisticko-holisticky, tedy celkový obraz kulturisty a jeho životní vášně se autor snaží ilustrovat na nejširším možném spektru přístupů k tématu. Po metodologické, strukturní či teoretické stránce tedy k práci nemám výhrad.

Práce spadá do vizuální antropologie, a tak kromě textu je její součástí též 18minutový videosnímek se třemi aktéry, se kterými autor dělal terénní výzkum. Potěší strohost snímku, který zbytečně neruší efekty ani „aranžovanost“ a naopak relativně dlouhé rozhovory jsou prostříhané vhledy do života kulturisty. Ani délka snímku není rušivá, čas s rozhovory plyne povolně, ale jistě a nezdá se, že by měl hluchá místa. Doporučil bych zřejmě do budoucna zvážit více uplatnit nerozhovorou složku při terénním výzkumu, tedy snímek koncipovat spíše jako (ne)zúčastněné pozorování s interpretací autora, nikoliv jen jako rozhovor s názory jednotlivých participantů.

I po formální stránce práci není příliš co vytknout. V porovnání s ostatními pracemi se tato vyznačuje nadprůměrně čistým a bezchybným použitím jazyka, vhodným a dostatečným citováním a přiměřenou strukturací textu.

K práci mám primárně dvě hlavní připomínky, které práci trochu ubírají na kvalitě. V prvním případě se autor zcela vyhnul diskuzi s literaturou a zjištěním stavu poznání. Obzvláště v prvních dvou až třech kapitolách se tak autor opakuje téměř stejně jako již několik jeho předchůdců – studentů. Tyto části práce by mohly být buď inovovány, anebo redukovány ve prospěch samotné případové studie, pokud by autor více bral v potaz, co již jeho kolegové v oblasti psali a vůči již existující řadě prací se tou svou určitým způsobem vymezil a vysvětlil, v čem její přidaná hodnota. V otázce formálních nedostatků

bych pak napříště doporučil delší citace graficky oddělit více než jen uvozovkami (kurzívou, vlastními odstavci apod.) a v případě několika kapitol je patrné, že autor sice používá množství materiálu z terénu, ale jen velmi povrchně jej interpretuje (např. kap. .1 a 6.4). Nicméně toto je výtka společná pro text i snímek, tedy je nutné podotknout, že forma použitá ve filmu i v textu se navzájem shodují.

Celkově práci hodnotím velmi kladně a doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **VÝBORNĚ MÍNUS**.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Horálek', with a long horizontal stroke extending to the right.

V Pardubicích dne 14. 8. 2017

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.